

Samo
70 komadov
Koledarjev

Samo še v zalogi, toraj še po teh!

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

tev. 6.

New York, 9. februarja 1898.

Leto VI.

Pravda v Luzerne Countyu.

Ni zaloigra, ktera se že drugi to- ni vrši tam v Pennsylvaniji v Filkesbarre; pač pa vse skupaj naga norija.

Preje smo že rekli, da bode pravda rifa Luzerne Countya, Martina in njegovih morilnih pomagačev le videna in imela glavni namen po „Juticio“ (pravico) za nositi.

Zatožba proti šerifu Martinu in njegovim krvniki se glasi na umor, to bodo porotniki vprašanje umor- potrdili, da so ti šerif in de- ty šerifi izvršili umor ko so po- pelili neoborožene štrajku- je premogarjev, potem morajo vsi oženi biti k smrti obsojeni. Ako glasi izjava porotnikov na uboj, a zamore sodišče priznati kazni- bora do 12 let. Kljub hudej za- bi in velikej kazni, ktera preti take zločine, so vsi briči ostali prostih nogah. Za vsacega teh vnikov je dala neka trust družba Filadelfiji \$6000 varščine, a tej družbi je varščino jamčila zveza premogarskih baronov, zoper ktero štrajkali delavci in del teh prav- ti te zveze počiva v prezgodnjem obli. Ali tudi ta varščina je bila necem novembra že zapadla, in ko so se gospodje odvetniki zatoženi rabeljni prizadete du- ni, ko je v petek sodnik rekel, da rok varščini potekel! Zaupili so „Mi zamoremo dobiti var- liker hočete do ponedelj- sodišče je pustilo mo- varščine pruste do po- tje. Ako

avec ukrade li... cenov, kako pa proti temu postopajo! Kaj ne, kaka enakopravnost in enakoveljavnost pred sodiščem? Zveza premogarskih baronov bode plačala stroške zagovornikov zatož- nih. Ta je najela sedem najbolj- ših odvetnikov v državi, da zagovar- jajo šerifa in njegove kumpane. Okroglih 100 tisoč dolarjev bodo premogarski baroni dali samo za zagovornike.

Kaj pa je proti temu napenjanju na korist zatoženi naredil držav- ni zastopnik kot javni tožnik! Niti najmanjšega truda si ni dal, da bi dobil za porotnike ljudi, kteri bi bili nepristranski. Ali je na kak na- čin rabil svojo pravico, da bi zavrel porotnike, kteri so v kakvej zve- zati zatoženi morilci, ali pa so v

potem smo si ogledali mesto, ker imeli smo do 4. ure popoldne časa. Mesto Durban je jako lepo pri- morsko mesto in zelo snažno. Tja prihaja mnogo parnikov iz vseh krajev sveta. Takoj zapaziš, da mora biti to mesto angleško; tam vi- diš britiske vojake z rudočepico postrani na glavo pritisnjeno, a tudi ne čuješ drugega jezika kakor angleškega. Istinno pa moram tudi reči, da kjer vladajo Britanci, tam je tudi prostost, nihče te ne vpraša kdo si in kam greš, kakor marsikje drugej ljudi nadlegujejo, sedaj za eno, sedaj za drugo stvar, tako se godi tudi v Transvalu, kjer je republika, ali le po imenu. Kmalu so potekle ure in treba je bilo iti na parnik; ob 4. uri popoldne je za- piskala piščal in odrinili smo jo proti severu.

Iz južne Afrike v Alasko.

Vavta vas na Krajskem, 21. jan.

Častito uradništvo „Glas Naroda“, dovolite mi malo prostora v cenjenem listu, da rojakom nazna- nim kako sem potoval iz vroče Afrike. Vse potovanje mi je vzelo sedem tednov časa, sedaj si pa do- ma par dni odpočijem in se potem podam na pot proti Ameriki. (Mi smo prešli od g. Dularja lepe do- pisnice z salikami: Iz Tanger, Genova Rima, starega Pompeja, Lisabona na Portugalskem itd. Uredn.)

Dne 2. decembra je bil precej vroč dan, to je bil dan, ko smo se odpeljali iz Johannesburga. Na vlak smo se vsedli ob 7. uri zvečer in prišli v Durban Natal drugi večer ob 10. uri; vozili smo se čez visoke hribe in polja. Dežela Natal je jako gorata, ali primerna za vsakovrstne rastline, ker je jako gorka. Tukaj zagledaš marsiktere rastline, kakor- nih v Evropi ni videti; tu rastejo pomaranče, bananos, pineaples in veliko drugega sadja, kakoršnega tudi v Californiji ne najdeš. Zato imenujejo deželo Natal pravi vrh južne Afrike. V Durban smo prišli že pozno po noč in zato morali iti v gostilno spat; drugi dan smo si ogledali naš parnik „Admiral“, kteri je bil že pripravljen za odhod.

prijateljstvu s premogarskimi baroni? Ne, ne, pustili so, kakor so hoteli zagovorniki zatožencev. Ti poslednji so pa vsega predlagane- ga porotnika odklonili, ako je bil le na kak način v dotiki z delavskimi organizacijami. In porota je postala kakoršna so si želeli odvetniki — zagovorniki zatoženi.

Po poročilih je povzeto, da so vsi izžreban porotniki rojeni v tej de- želi, nekaj se jih je tudi izjavilo, da so proti vsemi tujcem prevzeti. Ali je misliti nato, da bode porota, ktera goji sovraštvo proti vsemu tujemu, pri razsojevanju slučaja, v kterem so bili tujcem od tukaj rojenih Amerikancev postreljeni, oddala nepristransko razsodbo? Javni zatožnik kaže, da to verjame; saj najmanj ni niti jednega koraka storil, da bi odklonil one porotni- ke, kteri so se celo javno ponašali z svojim srdom proti tujcemcem.

Zagotovo se vé, da je eden porot- nikov premožen mož, ter \$200.000 imenuje svojo lastnino; vé se, da je drugi porotnik šolski tovariš več zatoženi; znano je, da je tretji porotnik oče zeta necega zagovornika, kteri bode dobil deset do petnajst tisoč dolarjev od premogarskih baronov, da pripomore do oproščenja zatoženi; dalje je tudi znano, da je eden porotnikov kolar, dva zatož- ena sta pa njegova odjemača; je- den porotnikov je pa še fante ko- maj 26 let star in hud nasprotnik tujcev. Seveda vse to vé tudi javni tožitelj, ali ni niti z roko ganol, da bi take osebe, ktere imajo koristi od zatoženi zavrnili kot porotnike.

Mogoče si pa misli zastopnik za- tožbe, da je glede tega slučaja ne- mogoče v Luzerne Countyu dobiti nepristranske porote. Zjedinjene premogarske družbe imajo v svoji lasti premoženja v zemljiših, pre- mogokopih in hišah v vrednosti na stotine milijonov, kakor kaka cela grofija ali knježevina. Od njih je odvisno vse prebivalstvo. Mali tr- govec je navezan na njih milost. Družine premožnih v vsem Countyu so se zatoženi na kak način v so- rodu. In delavci? In ravno zaradi njih odvisnosti bi bilo komaj mo- goče izvoliti poroto, ktera bi v tem slučaju rekla, da so „krivi“. Tako izjava bi objednem njih same obso- dila v brezposelnost, ktere sledi pomanjkanje.

Da, javni tožnik ima prav, ako meni, da v tem slučaju ni najti

„nepristranskih“ porotnikov v Lu- zerne Countyu.

Toda — tukaj se pokaže, da jav- ni tožnik niti ne mara za ob- sodbo morilcev —, toda vprašajmo, zakaj pa niso pravdo proti šerifu Martinu in njegovimi morilnimi tovariši preložili iz Luzerne Coun- tya? zakaj ni javni tožnik zahteval, da se ima ta obravnava vršiti v drugem Countyu, kjer bi preje za- mogel računati ne nepristransko poroto?

Zakaj ne? Mi vemo to! Saj Martin in njegovi pajdaši niso sami, kteri tam v Luzerne Countyu na zatoženi klopi sedé. Saj je go- spodujoča družba, nad katero naj se izreče sodba. Ona družba, ktera je klanje in morenje v Latimer po- zdravila s klicem: „Čast šerifu iz Luzerne Countya!“ ona družba, ktere roke so še krvave od umorje- nih delavcev, ktera je vdovam njih može, sirotam njih reditelje in oče- te oropala, ta družba sedi tam v Pennsylvaniji na zatoženi klopi. To se pravi kapitalistično družbo obsoditi, ako ona porota izreče: „krivi!“ zato ne sme, ne more in ne bode krivim spoznana, ker ljud- je, kteri bi jo imeli spoznati krivo so sami pritiklaj in orodje gospo- dujočega razreda, in „pravica“, ktera izreku služi v podlago, je ka- pitalistična pravica.

V Lattimer prelita delavska kri ne bode poravnana po tej pravdi, tako malo kakor so bili vsi drugi delavski umori kaznovani, kteri so napajali tla premogarskih okrajov v Pennsylvaniji s krvijo. Kadar pride povračilo, mora priti od de- lavcev te dežele in iz srca upamo, da dan plačila ni več tako daleč, ko bodo delavci Amerike obračunali s kapitalističnimi morilci.

Demokracija in republika.

Večkrat je že nas kak rojak vpra- šal in prosil odgovor kako je tolma- čiti pojem „republika“ in „demo- kracija“, a reči moramo, da nas je to nekako v zadrego spravilo. Vpra- šalcem moramo reči, da ako damo odgovor v tej zadevi, se moramo ozreti na današnje razmere, in ako hočemo to narediti, se moramo ozreti na historični razvoj stvari.

Kdor ni z raznimi stvarnimi gos- podarskimi oblikami, ktere so sev- tugizi niso za napredek; mesto jev veliki nesnagi, zato je tudi zelo nez- dravo; človek dobi tu mrzlico, alo le mesec dni tukaj ostane.

Portugizi so jako čuden, ošaben narod, tujca znajo dobro odreti in mu za vsako najmanjšo stvar visoko ceno računajo. Šel sem s tovarišim v gostilno in spila dve steklenici pive, to je komaj liter pive v obeh steklenicah; ko sva vprašala za račun, nama je gostilničar odgovoril: „Tisoč in pet sto reisov!“ „Vj! vsklíkne moj tovariš“, „ali imava toliko denarja?“ Pričela sva raču- nati in zračunala, da je to vse ku- paj šest šilingov angleškega denar- ja ali tri kvodre Stric Samovj ve- ljave; ako zmenjaš angleški funt, dobiš za njega šest tisoč in pet sto reisov. Potem sva se podala nazaj na naš parnik in ob 3. uri smo jo zopet odrinili naprej.

Vozili smo se vedno blizo lopne- ga in videli zemljo, dne 7. decembra pa večer smo dospeli v malomesto po imenu Inhambane in v njem ostali do drugega dne do 3. ure po- poludne. Nekaj se je nas na suho podalo, a našli le par hiš, nisijon- sko postajo in — vojašnico; druge so pa kaferske kočje spletene iz bi- čevja in slame in teh je natisočje med drevjem. Tu rastejo kokzovi orehi, kterih drevesa so jako lepa in obilo orehov je bilo na njih; ne-

teku stoletij v republiki in demo- kraciji razvile, dobro znan, tega je mogoče mamiti, po jednej strani z raznim mnenjem iz časa vstaje me- ščanstva, za katero je bilo republika in demokracija jednostavno skupen pojem, po drugej strani pa po istini, da se v tej deželi demokrati in re- publikanci vedno kot sovražni bra- tje hudo nasprotujejo.

Za prისტne meščanske revolucijo- narje v sredi stoletja je bilo delje- neje pojema nemogoče. Republika je imela obliko najbolj radikalne demokracije in demokracija brez republike, to se pravi s pridržanjem tudi še tako čisto formalne monar- histične glave — tega ni bilo. Dane- a-polstoletja kasneje, pa vidimo velike republike, ali ljudovlade, ka- kor Zjed. države in Francosko, z vladnimi načeli zelo dvomljivega demokratičnega značaja; nasproti tem pa monarhijo, kakor Angleško, ktere politične oblike so v več nego jednom pogledu bolj demokratične, nego imenovane republike.

Ali vendar bode še marsikdo vprašal, kteri se samo besede ti- šči, kaj si zamore pod „demokra- cija“ in „republika“ razumljivo predstaviti ali predočiti, kaj ta pojma loči, ako je sploh kaka razli- ka najti. In ravno zato, ker sti obe besedi pričeli zgubljevati svojo terminologično veljavo in nju na- daljnja raba zamore le znotrajve prouzročevati, je mogoče prav, da na to vprašanje na tem mestu od- govorimo. — — —

„Kaj pomenijo besede „republika“ in „demokracija“ po njih jezikov- nem prihodu?“

„Republika“ je latinska beseda (javna zadeva ali stvar), in nam razlaga upravo občinstva za „jav- ne zadeve“, v nasprotju z abso- lutno monarhijo, pod katero je de- žela in ljudstvo zajedno osebna last vladajoče osebe. Pojem „republika“ sam po sebi še ne določa od koga naj v upravi javnih zadev izhaja vodilni uplv.

„Demokracija“ (iz grškega: „ljud- ska oblast“ ali „narodna gosposka“) pravi, da ima ljudstvo v določati svoj vpliv za upravo javnih zadev.

Iz teh čisto jezikovnih pojmov so meščanski misleniki prav sestavili „kaj naj prav za prav bode“ de- mokracija in republika: Zveza obeh v „radikalno demokratično repu- blico ali ljudovlado“. Sanjali so si ljudovlade, v kterih bode goraj na-

kaj smo jih vzeli seboj na parnik. Tu smo videli še mnogo družih zani- mivih stvari, kakoršnih popreje še nisimo videli. Ko je bilo na ladiji vse v redu, smo ob 6. uri popolu- dne zopet odrinili; tudi sedaj smo pljuli blizo kopnega in tako do 9. dec., kteri dan zvečer prišli v malo mesto po imenu Beira. Tu smo ostali vso noč in ker je drugi dan močno deževalo, da niso mogli to- vora izložiti in naložiti, smo morali še do drugega dneva čakati. Tu je bila voda tako plitva, da je moral parnik daleč od mesta ostati. K parniku so dospeli z malimi čloni in zahtevali pet šilingov, ako se je hotel kdo v mesto peljati. Več nas je podalo v te čolne in vesljali so proti mestu, a naenkrat je bila vo- da tudi za te preplitava, da bi zamo- gli priti do obali; sedaj so se pri- drvlili močni Kafri in vsak pograbil jednega nas, in nas pol milje daleč na suho nosili.

Beira je tudi še mala naselbina, a mnogo se zida in bode v par letih lepo primorsko mesto. Tukaj dobé delavci lepo plačo in so plačani v angleškem denarju. Na teden za- služijo po sedem do osem funtov šterlingov, to je blizo \$36.80, ali tudi hrana in stanovanje je drago, posebno pa še pijača; mali kozarec pive stane šiling, vino je pa še dražje. Ali še vse to bi bilo za de-

vedeni demokratični princip (na- čelo) izvajan do skrajne dosledno- sti. To je bilo seveda zgodovinsko nekaj novega. Republike in de- mokracije v starem veku, ktere- mu imamo zahvaliti ustanovitve teh besedi, niso bile nič manj nego dosledna izvajanja temeljnega načela. Stara rimska ljudovlada ni bila nikdar demokracija, vedno jo je vladal duh plemena in razreda in tudi staro grška demokracija je bi- la še daleč od tega, da bi bila pra- va ljudska vlada ali narodna gos- poska v pravem pomenu besede, popolnoma negledé nato, da je bilo takrat v najlepšem cvetu — su- ženstvo.

Ako bi učeni gospodje danes one razmere z razumom študirali, bi lahko spoznali in kar mogoče že spoznavajo: da so bile njih teorije „namišljenosti, da republika in de- mokracija niso to, kar bi imela biti po pojmu njih besed in se tim manj z silo napraviti pusté, za kar bi jih fantastični idealisti radi imeli in napravili. Bile so, so sedaj in bodo še vedno, kar jim druge razmere in pred vsem določujoči faktor raz- mer gospodarske narave do- voljuje!

Zato ta fiasco meščanskega mi- šljenja, zato to oporekanje dana- šnje državne splošnosti — namišlje- no demokratično - republikanskega značaja z izvrinim pomenom besede kakor tudi idealne teorije.

Gospodarske razmere določajo v politiki bistvo zadev nad vsemi poj- mi in principi. Dokler dolgo ob- stoji razredno protislovje, bode gos- podarsko moč razredno politično določal, akoravno se imenuje način vladanja demokracija, re- publika ali monarhija. Akoravno vladujoči razred — sedaj meščan- stvo — meni, da ima svoje koristi varovane v ustavni monarhiji, v kakej oligarhični (od malo oseb vladani) republiki ali kakej navi- dezni demokraciji, to je le odvisno od okoliščin. Iстина ostane, da so le nje koristi varovane, toraj ni mogoče govoriti o pravi „demo- kraciji“.

„Demokracija“ daje tudi pojem politične enakosti in politična ena- kost je nestvor, kjer vlada gospo- darska neenakost. Gosposka toda resnična gosposka ena- kost, potem zamoremo pričakovati republiko in demokracijo kot po- litične oblike jednostavno po

layce ugodno, ako ne bi tukaj vrste ljudi tako hudo trebila grozna mor- rilka — mrzlica. Beira je tako ne- varen kraj, da ni človeka, kteri bi tam ostal mesec dni, da ne bi do- bil mrzlice, naj si bode belopoltni ali črnc; vsak jo dobi in polovico jih umrje. Uzrok tej bolezn je — slaba voda in okuženi zrak, ker so smrdljive mlake okolu mesta. Žalosten utis je name naredilo ker nisem bil še tri ure v mestu, a že sem videl dva pogreba. Kafri so nesli uborno krsto zbito iz štirih ne- likanih desk; mrtvec je bil Kafer; a ni veliko boljši pogreb za belo- poltnim. Dasi je kraj tako nevaren, vendar ljudje pogostama tja prihaja- jo; iz našega parnika jih je izkri- calo kakih šestdeset možkih in par žensk.

Iz Beire vozi tudi ozkotirna že- leznica v notranjo deželo kakor na Umtali in Salisbury in sli na ko- lodvor vprašat kedaj odpelje vlak; ali dobili smo odgovor: „Drugo sredo!“ a ta dan je bil petek, toraj bi morali čakati na vlak celih pet dni; to železnico pa vendar še nad- krikuje naša dolenska, dasi vozi 70 kilometrov 3½ ure, a vendar od- haja trikrat na dan iz Ljubljane. Ko smo se tega žalostnega mesta dovolj ogledali, podali smo se na- zaj na parnik, ker so imeli pa se parniku dosti dela, smo še le dne

se bi u mljive. In samo po sebi je umljivo, da se za tako ljudovla- do mora ogrevati srca vsakega člo- veka, kteri si je svest in prepračen, da je koristen vsej družbi. Sedaj pa ne uživamo delavci ne politične, ne pravne enakosti, o gospodarski nam pa že v greh jemljo ako o njej samo mislimo; ako pa to kdo javno za- hteva, se na njega vsujejo psovke, zasmehovanja, pretenja itd., ali čas beži, svet se suče, celo ono ljubo soluce zgublja svojo moč, kje pa je potem pribito, da se i na gospodar- skem polju ne prične kedaj velika revizija?!

Dopisi.

La Salle, Ill., koncem januarja. Cenjeni rojaki in rojakinje! Vpi- site se v družbo sv. Mohorja, ker zadnji čas se bliža. Družba sv. Mo- horja je ponos Slovencev in tudi imenitno dobro delo. Veseli me, ako kdo rojakov nagovarja tudi druge, da naj pristopijo v to slavno družbo sv. Mohorja; veselilo me je ko sem čital v tem listu dopis iz Leadville, Colo., da cenjeni rojak gosp. S. priporoča družbo sv. Mo- horja; čast takemu rojaku, slava zavedenim Slovencem in Sloven- kam. Ako bi mi ne bili tako na- led speljani, bi še marsikaj dobrega

DVE BESEDI

ne smete pozabiti ako naročite Vaše pivo — in to ako želite dobiti čisto. Te besede so:

SUPERIOR STOCK.

Prodaja se povsodi v sodčkih in steklenicah.

BOSCH BREWING CO., LAKE LINDEN, - - - MICH.

11. decembra odpljuli. Smer je bila proti severu, a vedno blizo kopnega, in tudi vedno hujša vro- čina se je oglašala na parniku.

Dne 12. decembra smo dospeli zopet v malo mesto po imenu Que- limane, to je še portugiška naselbina. Mesto je majhno, a lepše nego Beira in tudi zdravše. Okolu mesta rastejo visoki drevesi in zelo mnogo kokzovih orehov; tu rastejo druge vrste sadno drevo imenom Manga, ki je bilo zelo polno sadu in ta jako okusen; tudi Bananos je obilo. Kupil sem banano za sto reis in bila tako velika, da sem jo komaj nesel; bila je pa tudi tako lepa, da je v Ameriki ne najdeš. V tem mestu smo imeli toliko nalč- žiti, da smo ostali tam tri dni.

Vino imajo tam zelo močno, nam- reč portugalsko. Nekteri so se ga tako dobro nalezli, da so se začeli prav junaško pretepati. Vso pot od Durban smo imeli vedno pretep med par angleškimi in portugalskimi vojaki; rabili so nože in puške, ali ker se to ni bilo dosti, se je tudi kapitan vina napil in potem začel pretepat mornarje, tako da je nemu glavo razbil. Tako se je vedno pretep nadaljeval, sedaj med jednimi in zopet med drugimi. Imeli smo pravi plavajoči Picnic. Ko so dne 15. dec. ladijo naložili smo jo zopet odrinili, o tem pa so- pet drugkrat kaj. Pozdrav.

Jos. Duller.

Entered as second class matter at the NEW YORK, N. Y. Post office October 2, 1893

„GLAS NARODA“

List slovenskih delavcev v Ameriki. Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER.

109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$2.—, za pol leta \$1.—
Za Evropo za vse leto gld. 5,
„ „ „ pol leta 2,50,
„ „ „ črtletno 1,25.

„Glas Naroda“ izhaja vsako sredo

Za oglase do 10 vrstic se plača 0 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne natiskajo.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljstvom naredite naslovom:

„Glas Naroda“

109 Greenwich St. New York City.

vkrenili; toraj vpišimo se v to lepo in koristno družbo, vsak svoj dolar pa pošljimo g. Sakserju. Z Bogom.

J. Culjan.

Aldridge, Mont., 31. jan.

Slavno uradništvu „Glas Naroda“ prosim za vsprejem mojega dopisa.

Dopisnik iz Horra je pisal, da arštvo za kok in premog ni bilo zadovoljno z Unijo, katero smo tukaj ustanovili dne 19. aprila 1897; kar pa ni pravilno. Društveno področje ni bilo zadovoljno z Unijo, a to področje je obstalo iz dveh mož, eden teh se imenuje Mr. Aldridge, delničar društva, kateri je sem prišel dne 21. aprila, in delo ustavit, a društvo ga je zato odslovilo in splačalo njegov delež. Drugi je bil Mr. Strong, superintendent. Ta mož je prišel iz Alabame sem pred par leti za superintendenta, ali ves čas dokler je bil on glavni nad rovom, je bil v sovrstvu z delavci, kar sem par priliznecov. Ti priliznenci so Mr. Stronga toliko časa za nos vodili, da nista Aldridge in Strong nič hotela slišati o Uniji. Nato je moralo društvo za kok in premog samo posredovati začeti med Unijo Western Federation in to poslalo iz Butte, Mont. dva moža in uda Unije, da sta posredovala med delavci in družbo. Meseca julija je družba pričela delati z organiziranimi delavci. Meseca avgusta sta morala pa šile in kopita pobrati oba „bosa“, ker nista bila popreje z Unijo zadovoljna, jih je pa družba odslovila. Ne vem, ali sta šla zopet med Nigre v Alabamo odkoder sta se sem priključila in ta dva sta bila: Mr. Strong, superintendent in „pitbos“ Mr. Perry, kateri bi bil boljši kozji pastir, kakor za bosa v rovu. Društvo je ta dva nadomestilo z Mr. Welshom, superintendent in Linzyem; „pit bos“, tretji pa Mr. Green iz Butte, delovodja. Vsi ti trije možje zaslužijo spoštovanje.

Iz teh vrst lahko vsakdo razvidi, da ni res kar je pisal dopisnik v tem listu štev. 3., da družba ni hotela priznati Unije. Dalje pravi dopisnik, da jih je Mr. Welsh na čuden način prevaril; ali to zopet ni res. Mr. Welsh sam ni vedel, da se bode kok na yardu kopičil, ker on bi sam rad videl, da bi zamogel kok razprodati in bi se vsak dan delalo, ker potem tudi družba več zaslužila. Ako kdo v list piše, naj vendar resnico poroča, zavijanje pa opusti. Moj namen ni s tem koga žaliti, ampak resnico dokazati; ker resnico gotovo vsak ljubi.

Tukaj delamo po dva ali tri dni v tednu. Mraz imamo hud, ter se moramo večinoma doma pri zakurjenih peči tiščati. Srčni pozdrav rojakom in rojakinjam po Zjed. državah; tebi „Glas Naroda“ želim pa veliko naročnikov.

Union man.

Razne vesti.

Prezupljiv bančni blagajnik.

William J. Quinlan mlajši, je bil službi Chemical Bank v New Yorku 36 let. Službo je nastopil kot deček, da opravljal selaj ali povspel se do blagajnika in vodjo. V njegovej službi je razposodil \$300.000 raznim osobam, a nikdar ni centa zgubil, a poslednji čas je prelahkomisljeno posojeval in sicer dvema prefrigancema, ktera sta statega moža znala pregovoriti za \$393.000. Poslednjo nedeljo je Quinlan vse to povedal vodji banke, rekel, da vé, da ni prav postopal obžaluje svoje dejanje. Novce je posodil nekemu John S. Silver \$150.000 in Francis C. Grabelnu \$243.000, za katero svoto pa je dobil akcije Carbon Comp., od drugega pa akcije nekega srebrnega in zlatega rudnika na zapadu. Iz Omaha, Nebr., je došlo naznanilo, da Grabel izvrstno dela in ima na stotine ljudi v delu, torajnovci niso izgubljjeni.

Kasneja poročila naznanjajo, da sta oba moža delala velike spekulacije s tujim denarjem; jeden je Colorado ustanovil družbo za napeljevanje vode, v to vrgel blizo \$300.000, a še ni nič opravil. (Kako naj pa procvita kaka kolonija z siromašnimi naseljenici?)

Ladija v plamenu.
V nedeljo zjutraj med 4. in 5. uro se je zbudil kapitan jadernice „William Law“, ktera je imela na krovu 142.000 kositarnatih posod z oljem in bil v Stapleton, Staten Island in opazil ogenj. 25 pomorščakov je poskušalo ogenj omejiti in pogasiti, ali zaman, brzojavili so po pomoč. Došli ladiji gasilcev tudi niso mogle nič vpešnega napraviti; potem so jadernico zvelikli v nizko vodo in jo potopili, na kar je ogenj pogasnil. Nato so vodo izsezali in mnogo tovora rešili; ali posod ne morejo rabiti, ker se jih je rja lotila. Škoda še niso cenili.

Zopet štrajk krojačev.
Nad 3500 krojačev za hlače je zopet v štrajku v New Yorku in Brooklynu. Povod temu so dali kontraktorji ker so zaslužek znižali 3 do 5 centov pri paru hlač. Dobri delavci so dobili sedaj od para hlač 14 do 15 centov, slabiji pa po 7 do 9 centov. Toraj kako naj živijo pri nižini plači? Ako ima Gould zlate stopnjice, to tem siromakom nič ne pomaga.

George Gould si bode omislil zlato ograjo na stopnjicah.

George Gould, kteremu na tisoče in tisoče Newyorčanov sleherni dan zjutraj in zvečer napolnjuje žepi z nikeljmi, ker se pusté na nadocestni železnici tako natlačiti kakor smokve in zelje v kadi, ktere sujejo in po nogah hodijo, da dospo do zaželjenega cilja, posnema sedaj francoskega absolutista in si pusti v krasnej palači v Lakewood dobro pozlatiti ograjo na stopnjicah. Ali ta gospod zamore to storiti pri svojih nešteti milijonih, koliko jih pa še pridobi, ker delati bodo še nove nadocestne železnice, dovoljne v to mu gotovo dá „bos“ Croker. Ograja na stopnjicah bode po uzoru one Ludovika XIV., kralja solca. „Jaz sem država!“ zamore reče Gould. Ali ameriško ljudstvo se pusti striči, da njegovi kralji v miru napravljajo zlate stopnjice.

Osoda mornarjev.

40 mornarjev utonilo na obali Massachusettsa.

Boston, 2. febr. Grozno je razsajal vihar v ponedeljek in torek na obali Nove Anglije in zguba ljudi je velika. V obče menijo, da je samo na obali Massachusettsa kakih 40 mornarjev utonilo. Več trupel je že na obal priplavalo. Kakih 20 ladij se je potopilo, veliko več jih je pa manj ali huje poškodovanih. Samo pri Cape Ann je našlo 20 pomorščakov mokri grob. 25 ladij in čolnov se je razbilo pri Prigeon Cove in Rockport. Opustošenje, katero je napravil vihar ob tem delu obali, je večje nego kdaj popreje in nadkriljuje celo leto 1839.

Obal pri Gloucester je pokrita z razbitimi ladjami. Kakih 30 ladij se je razbilo in tukaj so našli 14 trupel. V Magnolia Beach so našli 12 nesrečnih pomorščakov in v Lynn Beach 6. Tudi iz drugih krajev obali se poroča o zgubah ladij. Razbite jadernice „Charles A. Briggs“ kakor tudi „G. U. Jewett“ so imele po tri jambore. Vse druge ladije so pljule le ob obali. Pri Dollivers Neck so vtokre našli obleko žensk, ktere so stale vrgli na suho, iz tega je sklepati, da so tudi ženske poneprečile v viharju.

Mraz v deželi.

Boston, 4. febr. Vsa luka je danes zamrznjena, led sega do svetilnika, deset milj izvan mesta. To se že ni dogodilo od leta 1875.

Port Jervis, N. Y., 4. febr. V minoli noči je toplomer upadel na 15 stopinj pod ničlo. V Newburg 22 in v Monticello 20 stop. pod ničlo. Erie železnica lomila tukaj led in ga bode 6000 ton napravila, vsi trgovci z ledom v Delaware dolini se razveseljujejo množine ledu.

V postelji ubit.

Buffalo, 4. febr. V Lancaster, dve milje od tukaj je bil današnje noč v postelji ubit farmer Mihael Sorg. Njegova žena pravi, da je spala poleg njega in se ob 4. uri zbudila vesled ropota in videla kako je nek mož z deloma zakritim obrazom po njenem možu z sekuro tolkel. Ona je skočila raz postelj, a

morilec ubežal. Slabo oblečena je šla iskat soseda Deenirta in ta našel moža zelo razmesarjenega. Mož je kljub razbite glavi umrl še le zjutraj ob 8. uri. Žena umorjenega je hotela sumno umora obrniti na hlapca Mihaela Boguskia, Poljaka. Ali preiskava ni našla nikakega povoda postopati proti temu in je ta Poljak obče čistan zaradi njegovega zadržanja in marljivosti; pač pa obče sumnijo umora ženo samo.

Mladenčica usmrtili.
Toronto, Ont., 4. febr. 17 let stari Jim Allison, kateri je meseca avgusta ustrelil gospo Arr, je bil danes obešen. Pod vešale je šel zelo skesan in rekel, da obžaluje njegovo dejanje, ter prosil odpuščenja od sorodnikov ustreljene.

Wanamaker bi rad postal governer.
Filadelfija, 5. febr. Odbor meščanov, kateri so se navličali Quayeva diktature, je večeraj prišel k Wanamakerju, bivsemu višjemu poštarju Zjed. držav. V obče se misli, da namerava ta gospod kandidirati za mesto governerja.

Kazen v 19. stoletju!

Wilmington, Del., 8. febr. Robert Murphy je ukradl nekemu gostilničarju sukno vredno 50 centov, a bil zato obsojen, da dobi 15 udarcev z bičem z devetimi jermeni in šest mesecev zapora. (Lattimerški moriči, kateri so 16 delavcev umorili, 39 pa ranili, so pa tavali brez varščine slobodni. Ali oni so klika kapitalistov, Murphy je pa siromak.)

Ponesrečeni zlatoiskalci.

Iz Chicago je v nedeljo dospel brzojav, kateri naznanja, da je voz z vso pripravo, živčjem, orodjem in blagom zlatoiskalcev, kateri je v četrtki večer ostavil Kleinov restavrant 532 6. ulica v New Yorku, zgorel pri Glencoe, Ontario, namerjen je bil v Alasko. Blago in priprave so bile vredne \$12.000.

Osmurni delavni dan v kongresu.

Washington, 5. febr. Hišni odsek za delo je danes ugodno poročal o postavnem načrtu glede osemurnega dela, kateri je bil pred osmimi dnevi uvožen, upati je, da ga bode zbornica v teku prihodnjega tedna sprejela. Načrt določa, da se ima gradivo za vladna poslopja, kakor tudi druge potrebščine le pojem sprejeti, ako so pri izdelovanju in pridobivanju materialij delali delavci, kateri niso dalj delali kakor osem ur na dan. Ta načrt bode ugajal 100.000 delavcem, kateri delajo za podjetja zveze in nje kontraktorje. Ako bode ta načrt sredno prikorlačil vse stopnje kongresa, pojem se bode morala še druga podjetja udati in delavcem priznati osemurni delavni dan.

Amerikanski Monte Carlo.

Chicago, 5. febr. Mihael McDonald, načelnik neke tukajšnje družbe, od ktere se zagotavlja, da razpolaga s kapitalom dveh milijonov dolarjev, namerava ustanoviti amerikanski Monte Carlo (zloglasnoigralnico). V ta namen so zbrali otoi na canadskem ozemlju, ne daleč od Detroita, znan je ta otok pod imenom „Fighting Island“. Na tem hočejo napraviti velike stavbe s potratno krasoto, v njih koncertue in igralne dvorane, dalje nimeravajo tudi ustanoviti dirkališe. Parniška zveza med Chicago in otokom bi pa skrbela za redni promet. — Da bi le vse to pri ničtno ostalo.

Zopet orjaški trust.

Cleveland, 2. febr. American Steel and Wire Comp., se je ravnolar ustanovila in poročila naznanjajo, da bode kontrolirala vse izdelovanje žrebljev in žice. Glavnica tihsta znaša \$87.000.000. Ta orjaška zveza ima vse tovarne dezele pol svoje oblasti. Cena žici in žrebljem bode v ponedeljek vesled tega piskočila pri toni za dolar. Mesecamarca bode oeno zopet zvišala.

Zasluzek zvišali.

Detroit, Mich., 3. febr. Brzojav iz Lehemiug poroča, da so delavcem v Carnegie rovih v Ironwood zvišali plačo za 10 odstot. od 1. febr. in dalje. To bode uvedeno

po vsej železnej pokrajini Gogebije, 3000 do 4000 delavcev bode deležnih tega zvišanja.

Hraniti hočejo.

Omaha, Nebr., 7. febr. Union Pacific železnica je poslednji teden odputila 400 mož iz pisarn in delalnic, 200 mož pa od raznih prog. Pravijo, da morajo to storiti glede hranjenja in bodo se več ljudi odputili.

Zaradi denarja.

San Francisco, 6. jan. Najbolj hladnokrvnemu zločinu kriminalne kronike v tej državi so prišli na sled. Frank Belew, kateri je bil v petek prijet in v zapor odrtiran, je priznal, da je zastupil svojega brata in sestro. Oča teh je pred nedavno umrl ni napravil oporoko, v kateri ni nič omenil Franka, njegov brat in sestra pa sta dobila vsak po \$4000. Frank je sklenol dobiti te novce. Necega večera je prišel k njimi in sta ga do bro pogostila; ko ni nihče na njega pazil je vliil v kotel za čaj strihnina (hud strup). Drugi dan je brat umrl, sestra pa bila zelo bolna, a lopov se jej hlinil in podal zastrapljeno vodo, da je i ta umrla kmalu za bratom. Frank Belew se je sam zagovoril in policija ga prijela, ko je nameraval oditi v Klondike.

Zlataželjni ljudje so šli v Alasko.

Tisooč osob se je podalo v Alasko.

Tacoma, Wash., 5. febr. Parnik „Queen“, kateri je dosedaj samo po leti prevažal ljudi v Alasko, je večeraj od tukaj odpjplj proti Skaguay in Dyea. Na krovu je imel 1000 potnikov, 1300 ton tovora, 200 psov, 30 konj, zaklana prašiče, ovce in vole namenjene za trge ob obali in Dawson. Skoraj vsi popotniki „Queen“ gredo v notranje kraje Alaske. Došli so iz raznih krajev sveta.

Victoria, B. C., 5. febr. Parnik „City of Seattle“ je večeraj dospel, na njem so je pripeljalo sedem rudarjev iz Yukon in prinesli skupaj za \$10.000 zlatega prahú, in nekaj menjic. V Skaguay je pred kratkem tatvine obdožen natakark usmrtil Andrew McGrath in zveznega maršala, ker sta ga hotela v zapor odgnati. Natakarkja so oddali meščanskemu odseku in bode najbrže linčan. V Juneau je pred kratkem pogorelo sodnijsko poslopje, vsi spisi so zgoreli. 14 jetnikov so po požaru spustili.

Juneau, I. febr. Parnik „City of Seattle“, je danes prinesel poročilo, da se bode iz Dawson City zelo mnogo ljudi izselilo, ker so v poslednjem času našli mnogo zlata. Dne 14. dec. je šlo 24 mož ob St. Mary reki, da iščejo zlato. Tudi Stewart reko hočejo preiskati do gorovja. Na protovju Yukona vedno najdejo zlato in že nekaj let vspešno perejo pesek Steward reke.

Strajk v Alaski.

Nek časnik iz Tacoma Wash., je dobil poročilo od nekega iskalca zlata, kateri je dospel iz Dawson, o štrajku pri gradenju železnice, ktera je prouzročil Nelson Bennett, kapitalist in stavbar. Ko je Bennett prevzel gradenje železnice pri Dyea čez Chilkoot sotesko, poskušal je isti manever kakor pri Cascada železnici in temu predoru, kjer si je napravil lepi milijoneček. Tu je ravnnotako poskušal pritiskati delavce, a ni mu šlo tako gladko, kakor pri stiskanju komaj v deželo došlih delavcev po drugih krajih. Ali v Alaski je oderuh Bennett našel druge delavce, bolj uporne in zavedajoče svojega poklica. Bennett je s početka obljubil delavcem hrano, stanovanje in po \$3 na dan. Stari umazanec pak je računal kako lepo svotico „zaslužiti“, ako vsakemu delavcu ukrade 50 centov na dan, zato jim dal razumeti, da bode zaslužek znižal. Delavci so temu ugovarjali. Ali Bennett si je mislil: Kdo se mi bode v najhušji zimi ustavljal, ako znižam zaslužek, saj nemajo ne hrane, ne stanovanja, ako jih požnem! Toda kratko rečeno: Zaslužek je znižal! Ali Bennett je napravil račun brez gostilničarja! Necega večera so se delavci zbrali in šli proti Bennettove sotoru in kazali kakor nameravajo tega oderuha linčati. Ko so

se približali sotoru je pa Bennett tudi slutil kaj se mu bliža, zato pobegnil v hribe in tam ostal čenoč. Razjarjeni delavci so streljali za njim, a zadel ga gotovo ni nihče, ker je precej časa preje ubegel. Sedaj je pa štrajk v Chilkoot soteski.

Evropejske in druge vesti.

Carigrad, 2. febr. Hud potres je obiskal pokrajino pri Balkeser in Brussa v malej Aziji. Prouzročena škoda je velika in tu več osob je poneprečilo. Sultan prizadetim daroval \$2500 in pmožni odsek poslal na mesto na sreče.

Carigrad, 2. febr. Zastopnik Bolgarije je izročil vladi spomenico, v kateri kaže na dogodke v Vilajet Uskub, kjer so 592 Bolgarov zaprli vsled obdolženja, da so imeli orožje skrito. Dalje se zagotavlja v tej spomenici, da je bilo mnogo jetnikov tako neusmiljeno trpinčenih, da so umrli. Bolgarski zastopnik je zahteval, da naj ves pritisk na te ljudi takoj preneha, odpokliče vojaštvo, jetnike stavi pred sodnijo in odpusti nekaj uradnikov. Ta spomenica je med turškimi ministri prouzročila veliko senzacijo.

Dunaj, 3. febr. Rektorji višjih šol so danes po lepkih naznanilih da bode vse predavanje do 11. febr. prejeljeno. Slovanski in nemški dijaki so se pretepali danes na mostovžih visje šole v Brnu. Tudi na tej šoli so ustavili predavanje; isto se je zgodilo v Pragi. Gradcu, Ljubnem in drugih višjih šolah v Avstriji.

London, 3. febr. Brzojav iz Rima naznanja, da so se mešetarji in trgovci šit žitom na borzi v Ceseni v pokrajini Forli stekli, ker so sprejeli znižane cene. Nastali sta dve stranki, jedna bila za znižane cene, druga proti. Vojaki so morali borzo sprazniti. V Castella more so bili večeraj veliki izgred zaradi kruha, vojaki so ljudstvo napadli in več osob ranili.

Glasgow, 4. febr. Poštovni tovorni vlak sta danes trčila na Troon na Glasgow in Stirling železnici. Strjevodilec tovornjaka in štirje delavci so bili usmrteni, štiri osebe pa ranjene.

Paris, 4. febr. Poslanec Millerand in urednik „Petite Republicque Francaise“ se je boril s poslancem Henri Lavertujon zaradi prepria in žaljenja v zbornici. Millerand je bil ranjen z bodalom v roko in čast je poravnan?

Rim, 4. febr. Hči španskega prisvojevalca prestola Don Karlosa, Elvira, ktera je leta 1896 ubegla grofa Folchiu in bila od obeta zavrzena, se je danes ločila in dobi na mesec 300 frankov.

Rim, 4. febr. Brzojav iz Neapola poroča, da je bila na nemškem parniku „Fürst Bismark“ okradena Amerikanka Lily Theuerkauf za zlatino vredno 200.000 frankov. (Nje brat tukaj bivajoč, pravi, da je svota pretirana in imela samo 2000 frankov vrednosti. Ur.)

Carigrad, 4. febr. Mesto Balker je v razvalinah. Vse mošeje, ječe in druga javna kakor večina zasobnih poslopij je razdejanih po potresu.

Carigrad, 5. febr. Izvanredno naredbe delajo za mohamedanski praznik „Ramazan“, koji dan se sultan vozi po mestu. Abdul Hamid je ustavitl vojaško umikanje iz Tesalije dokler ne bode rešeno vprašanje kandidature princa Jurija grškega governerja Krete. Pripoveduje se, da se je cesar Viljem (nemški) izrazil proti kandidaturi princa Jurija in preti z odpuščanjem nemškega vojnega parnika „Oldenburg“ iz Krete. Tudi baron Calice, avstrijski poslanec se je baje izrekel, da je njegova vlada proti princu Juriju.

London, 5. febr. Brzojav iz Perth, glavnega mesta zapadne Avstralije poroča: Viktor Cane in David Hooke, ktera sta šla proti Mount Malcolm zlato iskati, sta osem dni tavala brez jedi in pijače po pragozdu. Konečno sta si nasprotno odprla žile in pila kri. Canea so našli v nezavesti, o Hookeu pa nemajo nobenega sledu več.

Kiel, 5. febr. Danes se je razbila mala ladija nemške vojne mornarnice, devet pomorščakov je utonilo.

6. febr. Dospela po točne Azije naznanjajo, čeromsi zopet vzbruhnla od japonskimi vojniki in trislo do bitke, poslednji hude izgube in se morali Sest japonskih kmetov napadlo tajnika ameri- lanika in ga nesramno za- so zaprli.

7. febr. Vlada je odre- bodo vse visoke sole in je zaprte do 23. marca, da ponavljanje nemirov.

6. febr. Pri zborovanju v z sadjem so ti hudo na- prepoved nemške vlade gled- ja ameriškega sadja in so se, da bodo cene poskočile. rkov list „Hamburger Nach-“ pa pravi, da prepoved še bolj stroga. List bi rad videl prepoved, da se ne bi moglo merike nobeno sadje na Nem- važati.

Madrid, 7. febr. Brzjov iz le, glavnega mesta na Filipi- proča, da je ogenj tam uničil poslopij, med temi največje v tu.

arigrad, 8. febr. Potres v kear in okolici v malej Aziji onavlja. 4000 oseb je brez stre- 3600 hiš, 30 mošej (turških kev) in 15 kahns je podrtih. 120 b je ubitih.

Kitajska se oborožuje.
London, 7. febr. Brzjov iz onkonga poroča, da so na anglo- so križarko „Edgar“ natožili vojne potrebačine, da jih na sever pre- selje. Križarka „Bonaventure“ so z Devenport odposlali na Kitajsko in prve vrste oklopnic „Barfleu“ e iz Malte odpjula v kitajsko vo- dovje.

Tacoma, Wash., 7. febr. Jap- onski listi poročajo, da Kitajska oborožuje svojo armado in sicer kaže kakor bi hotela braniti Peking. Shangaiski dopisnik „Japanese Mail“, poroča, da so dobili vsi za- povedniki mornarskih pokrajini po- velje njih vojne oddelke kolikor mogoče hitro oborožiti.

Francisco, 7. febr. dnik Pacific Mail Steamship Co. rijo, da so v poslednjih dnevih go živeža vkrcali in odposlali v jsko vodovje in to vsled zbra- nemških, francoskih, ruskih in deških vojnih ladij. V Kansas je nek agent naročil za anglo- vlado 2000 ton beef za anglo- mornarico v kitajskih vodah; ka vlada je tudi naročila meso ositarnih škatih, deloma ga pošljejo preko San Francisco, de- a preko Vancouver ali Seattle. gi agent je za rusko vlado nal 1200 ton beef. Francoski in ski agente so tudi naročili v Omahi in Chicagi.

erikanske lokomotive za Egipt.
Kairo, 5. febr. Sir H. H. Ki- ner, višji zapovednik egiptovskih ih oddelkov je naročil pri ame- h trvdkah razne vrste lokomo- za sudansko železnico. Angle- tvrdke niso mogle naročbe pre- in jih hitro zgotoviti zaradi av komaj končanega štrajka.

Listek

Omožiti se hoče.

(Predpustna.)

Ko je bil gospod Andrej še mlad duhovnik v nekej vasi na Dolenjskem, ker stoprav došel je iz semen- in družih visokih sol, mislil je, da oče zamogel z svojimi besedami le- o svet vladati, vse ga bude ubogalo n se ravnalo po njegovih svetih. Pa misel in nada je pa le prekmalu spaval po vodi, in sicer prva žen- ska, ktera se je hotela omožiti, mu je dokazala, da je drugače nego mi- ali in želi.

Nekoga jutra, kmalu po sv. Kral- jih potrka Nežika na duri gospoda Andreja in nato vstopi se zelo vese- lim obrazom, kakoršnega sploh mo- rojo imeti neveste „polne nade“.
„Dobro jutro gospod!“
„Bog daj, Nežika, kaj novega pa prinesete tako zgodaj?“
„Gospod, v zakon želim vsto-“

„Kaj pravite, nerazumem Vas prav...“
„V zakon želim vstopiti in hotela sem Vas, gospod vprašati za svet, kaj mi je storiti in kaj opustiti, kakor mi Vi svetujete, tako hočem storiti.“

„Tako Nežika, poslušajte toraj: S komu želite stopiti v zakon?“
„Poznate ga gotovo dobro gospod, on je jako ljubeznjiv človek, Matija Komovec, kaj Vi mislite o njem?“
„Nežika to Vam hočem pojasniti in menim, da se bode te pomislili.“
„Da, da, gospod, to je lahko re- čeno, pa zakaj?“

„Glejte: prvič on je vdovec.“
„No, kaj to gospod? Ravno zara- di tega ga hočem vzeti, kaj mi hoče kak zelen mladenič? Vdovec ima vendar boljšo pamet.“
„Drugič: ima četrto otrok.“
„Dobro gospod, to je najpriprav- nejše za mene, da takoj nastopim popolno gospodinjstvo.“
„Tretjič: je že nad 40 let star.“
„Nič ne de, nekaj let zamore še živeti.“

„Četrtič: S prvo ženo ni živel posebno mirno.“
„Gospod župnik, to se mora raz- umeti, vzeti ga hočem pod koman- do!“
„Potem nima posebno dobrega zaslužka.“
„Ne gospod, ne pride prekratko. Kajti izučen je krojaški mojster, poleg tega razume še druge posle: godec je, zasluži marsikaj goldinar in zastoj pije in je; ako pridejo kaksi glumači v bližnji trg, raznaša liste, nalepuje na vogale, pred pre- stavo pa ljudi skupaj kliče; kadar ima župan, ali kaka druga gospoda goste, obleče se v frak in jim streže pri obedu, ker zna dobro kompli- mentirati; lovskim tatovom je za mešetarja, prodaja zajčke, jerebice, srne in tudi ribe in rake; ker pride povsodi na okoli zvé dosti, stavi v lotrijo in „pogrunta“ marsikako „ambo“, morebiti bode kdaj celo „terno“.

„Dalje: On je, kar je za človeka najbolj važno, popolnoma brez vere.“

„O gospod župnik, jaz mu hočem vero že spoznavati učiti!“

„In kar že ni ravno prehudo; je pijači zelo podvržen.“

„Gospod župnik, ako on dovolj meni ž njim piti, ne bode prehudo; sploh pa menim, da mojster, kateri ves teden pridno dela, si ga vendar sme v nedeljo nekoliko privoščiti brez očitanja!“

„Nežika, Vi vzamete to vse bolj na lahko stran, hočem Vam stvar še nekoliko in kratkem ponoviti. On je vdovec z otroci, je pri letih in prepirljiv človek, kar mi bode gotovo pritrtili.“

„Da, gospod župnik. Zaslužek ima uboren, slab je katoličan in ljubi krčme. No sedaj gospod župnik, kaj imate zoper te lastnosti ugovarjati proti njemu?“

Seveda te lastnosti niso prišle ravno iz daljave.
„Kaj imate sedaj še Vi povedati kake uzroke, kateri bi bili zoper, kar sem Vam povedal?“

„Uzrok dober, gospod župnik! Omožila bi se rada!“
„No“, poroče gospod župnik; „Stvar je končana, sedaj se pa omo- žite!“

Prihodnjo nedeljo je že bila Nežika Dian na oklicu z Matio Komolc. Moški so se posmehovali, ženske pa po maši glave stikali in opravljale sedaj ženina, sedaj nevesto. O ženi- nu se vedele, da je 45 let star, pija- nec, brezbožnež, prepova kvantarske pesmi po gostilnah, otroci nemajo kaj jesti, ne obleči, prvo ženo je pretepal in v prezgodni grob spravil, sedaj pa zalazval mlade in stare in najraje dobil tako, da ima denarje. Nežika, nevesta je bila stara 35 let, služila v vasi, v bližnjem trgu, Novem mestu, v Ljubljani in celo v razupitem Trstu, ima kakih sto rajnkov, zelo bi se rada omo- žila, da ne ostane stara devica, zato pa v poslednjih letih upa vzela vdovec štirmi otroci. Babnice so si še več pripovedovale na ušesa in oba obrale do kosti; pa kadar se kdo ženi ali možja ga opravljajo, ka- dar pa umrje pa hvalijo.

Nedeljo pred postno je bila poro- ka. To se je postavil Matija Komovec in Nežika Dian! Matija je gospodu obljubil vse napake opustiti, Neži-

ka pa prisegla biti zvesta družica. Ofcetovali so tri dni, Nežikin stotak je šel. Ko sta se zakonska po ofceti probudila in se streznila sta se še le zaveda, da sta na suhem. Ne- žiki je bilo težko gospodiniti ker ni bilo kaj v lonec deti, prišlo so se zakonske skrbi. Najstareji debek, porednež, pa je pel za petjo:

Zjutraj lep,
Popoldan krop,
Zvečer pa črna juha,
K' se žaba notri kuha.

Nežika se je ojačila in mož je bil marljiv in tudi zaslužil. Ali čez nekaj tednov je že hodil z „mehom“ na hrbtu po gostilnah ter muziciral vse noči in prepeval, posebno ob nedeljah; v ponedeljkah jo je Matija švedral s pijanci na okolu; torkah zapil kar je sam zaslužil, ob sredah domu prihajal in spal; v četrtek nad staro Nežo rentočil, ker ga je glava bolela in ni bilo cvenka; v petek in soboto je „delal“, v nedeljo pa zopet stara pesem.

Čez leto dni se je Nežika zelo po- starala, ker imela veliko prestati, mali nagajivec jej pa zapel:

Hopsa, hopsa, pustna nedelja
Lan sem bil klobas sit,
Letos ni zelja!

Britko se je pritoževala Nežika o zakonskem stanu, sedaj je spoznala mojstra Matija predobro in muzi- kanta, kaj je nekoč domu pripel, seveda pijan:

„Sedaj pa imaš mož,
Da si ga žalostna,
Tega pijanga znejdeja.“

mu jih je prav dobrih naložila z burkijo, da je dobil „rogove“; sram ga je bilo; štiri tedne ni šel od hiše in delal prav pridno, a „burklje“ so bile dober lek, Matija se je po- boljšal. F. F.—d.

Drobnosti.

Ple s avstrijskega podpornega domobranskega društva C. F. J. I. v Hoboken, N. J., dne 29. jan. je bil dobro obiskan in se lepo vršil. Polega velikega števila Dalmatin- cev si lahko tam občeval s Hrvati, Srbi in tudi Ercegovci in Črnogorci.

Slovensko podporno društvo „Slovenija“, štev. 44 C. S. B. P. J., v Chicagu je pri- redilo dne 29. jan. maskeradno veselico, darila so dobile maske, ženske: Liberty — Antonija Princ; Sueznica — Marija Stonič; Pravica — Ana Zajc. Moški: Arabec — Nikolaj Guleš; Ogerski cibag — Ferdo Sadnikar; Ruski car — Ma- tija Šima. Vsem maskam in dru- gim obiskovalcem se društvo „Slo- venija“ srčno zahvali za poset.

Štajerske novice. Požar uničil je dne 11. jan. leseno po- slopje posestuika Mihela Pribila v Šmarji pri Jelšah. Zgorelo je vse pohištvo z živežem vred. Škode je 2600 gld. — Blizu podružnice sv. Jošta v Prihovi ima nek malovred- než po imenu Venguš svojo bajto. Ta je bila od nekajd pribežališče raznih hudodelcev. Tako sta se pri njem zadržavala svoje dni znana roparja Krivec in Peperko. Vseled tega mož dobro živi, dasi ne seje in ne žanje. Zadnji čas vznemirjal je okolice nek vojaški begun Zorin. Doprinašal je razna hudodelstva, a se le na dan sv. Treh kraljev po- srečilo se je oplotniškemu straž- mestru orožniku g. K. Jiraku za- sačiti ga v omejenji bajti. Poteg- niti je hotel iz suknje nabit re- volver, a pest vrlega orožnika pri- jela ga je jekleno. Poskušal je še tudi zbežati iz zapora, a ni se mu posrečilo. — V noči dne 7. jan. po- bil je nek zlikovec šipe na pisarni stolnega župnišča v Mariboru. Ma- riborskim pobalinom se je to „juna- štvo“ moralo od poprej pač prikupi- ti — morda tudi mestni straži, ker ni prej ne sedaj kaj videla ali slišala. — Nemški nacionalni visokošolec, kateri se je nedavno v Gradcu z bo- sanskim častnikom dvobojeval, umrl je vsled dobljenih ran.

Koroške novice. Koroški Slovenci obhajali so dne 16. jan. spomin desetletja, odkar jih je za- pustil njih narodni oče, voditelj in prvoboritelj. Bil je to nekaj ko-

rotanski Mojzes, ki je žrtvoval celo svoje življenje, da izpelja korotan- ske sobrate iz — nemškega sužen- stva po državnih zakonih vsem na- rodnom obljubljeno deželo j-dnakih pravic. Kdor hoče preblagega moža prav ceniti, premisliti mora trnjevo pot, kojo je stopal rajni od probeje narodne zavesti l. 1848. do svoje smrti, vedno le za narod, nič zase. Da živi v koroških Slovencih sveta hvaležnost do rajnega dobrotnika, pokazala je vdeležba pri slovensi maši zadušnici, ki se je služila v ta spomin dne 16. m. m. v cerkvi sv. Duha v Celovcu. — Ogljik zadušil je v Lužnici na Koroškem želez- niškega čuvaja Šimona Črešnika in jednoletnega otroka. Zatvor pri peči je bil zaprt in vsled tega na- polnila je ogljena sopara malo so- bico. Mož se je vendar posrečilo zopet oživiti, a otrok je že bil mr- tev. — Pogorel je dne 13. jan. itali- janski kolodvor v Pontebi na meji koroški.

Primorske novice. V Mirni na Primorskem umrl je dne 10. januarja čast. gosp. Ivan Peli- con, ondetni kapelan. V Tolminu pa je umrl c. kr. okrajni komisar gosp. K. Kumar. — Bivši traški namestnik vit. Rinaldini imenovan je po trgovskem ministerstvu upravnim svetnikom avstrijskega „Lloyda“. Ta postranska službica nesla mu bo letnih 10.000 gld. „Vlada ne zapusti nobenega lahona in nemškutarja.“ Ako kak minister, ali višji uradnik gré v „zasluženi“ pokoj, sné še drugim kruh! — Za- dušila sta se v Gorjah pri Cerknem 12. jan. Janez Močnik in njegova žena. Zatvornica pri peči je bila zaprta in soba polna strupene ogl- jene pare. — Reka pod policijskim nadzorstvom. Ker novoizvoljeni reški župan in z njim večina mest- nega zastopa ni hotela priseči na vsiljeno uvedene mažarske zakone, razpustila je vlada občinski zastop ter poslala na Reko svoje strašilo v osebi grofa Szapary-ja, ki je ime- novan reškim guvernerjem. Miru pa tudi sedaj ne bo.

Kapitan ladije „Ika“, ki se je pred nekimi meseci blizu Reke potopila, bil je na sumu, da je zakrivil to nesrečo. Preiskava pa je dognala, da zadene vsa krivda ka- pitana angleške ladije „Thyrija“, kojega je sodišče v Benetkah ob- sodilo na povračilo vseh stroškov pri nesreči. Seveda ne bo mogel povrniti življenja 25 potopljenecem.

Dvojni umor. V Zagrebu našli so dne 14. jan. ob savskem mostu kmečkega moža in ženo z razklanima glavama. Preiskava je dognala, da je ubijalec nek Franc Šantolič Šantura, rojen pri Sv. Petru pod Sv. Gorami. Bil je dalje časa že zaprt ter je baš nekaj dni poprej vbežal iz temnice v Mitro- vici. Do sedaj ga še niso vjeli.

DAROVI za posrečenega roja- ka Bende-ta, darovali so gg.: John Jerman, Portersville, Cal., 50 ct.; Jakob Romšek, St. Louis, Mo., 25 ct.; Matija Musič, Teegarden, O., 40 ct.; društvo sv. Jožefa, Forest City, Pa., \$3.70; Jurij Franković, Manistique, Mich., 30 ct.; Ivan Moravec \$1.50, Frank Albreht \$1, Anton Gustin 50 ct., Fr. Ulčar 50 ct., Jožef Moravec 50 ct., Fr. Dohrn 50 ct., vsi iz Chattam, N. B., Can- ada; Jurij Mihelič \$1, Fr. Am- broš \$1, Peter Sterk 50 ct., Anton Tomazin 50 ct., Matija Tomazin 50 ct., vsi iz Butte, Mont.; Flory Dernovšek, Scottsdale, Pa., 50 ct.; Matija Žagar 50 ct., John Origel 50 ct., John Kolenc 25 ct., Anton Krefel 50 ct., Andrej Zajc 50 ct., Jožef Felician 50 ct., Marko Dra- govan 25 ct., Anton Krumpačnik 25 ct., Filip Huzar 50 ct., Anton Feliks 25 ct., vsi iz Diamondville, Wyo.; Bernhard Schmalc 50 ct., Josef Stermitz 50 ct., Josef Geršic 50 ct., Stive Lesar 50 ct., Martin Mohar 50 ct., Frank Kolenc 75 ct., Frank Manko 50 cent., Franciška Glach 50 ct., Jakob Boitz 25 ct., John Petek 25 ct., John Česarček 25 ct., And. Dejak 25 ct., Jak. Blat- nik 25 ct., John Vodouik 25 ct., Matija Rujautz 50 ct., John Clion 50 ct., John Rakun 25 ct., Frank Rachich 25 ct., Coz. Bozovnick 25 ct., John Arko 25 ct., Pavel Rigler 25 ct., Anton Pust 25 ct., Lucija Rigler 25 ct. Skupaj \$26.15, po- prej izkazanih \$63.10, toraj vsega skupaj \$89.25.

KOLEDAR IN PRATIKE so do- biti pri: Ignac Derganec, 11 Pro- spect Str., Allegheny City, Pa.

I. G. Dečmanu, Forest City, Pa.; Frank Lavriču, 1196 St. Clair Str., Geo. Tranikarju, 1018 St. Clair Str., Cleveland, O.; Mat. M. Kobe, 430 7th Str., Grahek in Sunich, 7 Portland Str., Calumet, Mich.

Pogovor med Gobarjem in Muharjem.

Muhar: Servus Gobar, kako je kaj v Williamsburgu?
Gobar: Med samimi Kočevarji sem bil ali prav za prav „tajčarji“ kakor si sami pravijo, nekaj je tudi družih Slovencev med njimi iz Črnomaljskega okraja, a ti se za nobeno stvar nič ne zmenijo.

Muhar: Pa vendar kaj delajo tam ti ljudje?
Gobar: Moški delajo večinoma v tovarnah za slaščice, pa tudi v cu- krarni sladkornega kralja Have- meyerja; zelo veliko je oženjenih in imajo svoje družine, kar je pa ženski, samic pa večinoma služijo.

Muhar: Ali so ti Kočevarji skupno naseljeni v Williamsburgu?
Gobar: Kaj pa, na Guinet, Wa- lanuth, Walabush in Lorimer Str. ter Montrose, Harrison in Union Ave.

Muhar: To je prav, ali se pa kaj spominjajo svoje kranjske domo- vine?
Gobar: Kočevarji le govore o Kočevju in taje, ona mrvica Sloven- cev se pa komaj še zaveda, ker čita nobeden nič. Kočevarji ima- jo svoje društvo in čitajo nemške liste.

Muhar: Toraj v tem oziru prazno- ta, kako pa kaj v moralnem?
Gobar: O tem bi se dalo zelo ve- liko govoriti, ali oni nič ne zve- do, ktere se tiče, toraj tudi nič ne pomagajo osvltljavati in slabo- sti bičati.

Muhar: Jaz sem pa v New Yorku videl kako so Kinezarji obhajali svoje novo leto polnih osem dni. To so streljali tam v Mott Street in sosednih ulicah, prižigali ben- galčua ognja, prav ušesa so bo- lele vse sosedje.

Gobar: Pa jim je oblast dovolila v to?
Muhar: Seveda, Tammany oblast saj dovolj Kinezarjem kej tacega, saj gre že vse po kitajsko.

Gobar: Zakaj so pa ti Kitajci tako streljali in uganjali burke?
Muhar: Pravijo, da z streljanjem odženó vraga in se vse leto ne vrne več nazaj.

Listnica uredništva:

Rojakom odposljemo sedaj za \$40.90 100 gld. avstr. veljave, pri- dejati je še 20 centov za poštnino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.
G. A. B.—k, G.—e, Mont. Zaradi suhega petelina vendar nemoremo žrtvovati toliko prostora v listu Štirje petelini niso toliko vredni, kolikor bi to prostora vzelo. Drugi- krah pa suhe peteline pustite, da jih oni slov. farmer sam obira in se nad njimi zobe lomi.

G. J. M. v P. V Alasko iti ne- moremo nikomur svetovati: 1. Le- tos bode tam toliko ljudi, da ni misliti niti na majhen vspeh. Tja že sedaj v tolpah derejo ne le iz Zjed. držav, temveč tudi Nemčije, Anglije, južne Afrike jih gre baje 2000 možin celo Avstralije. 2. Trp- ljenje in muke so nepopisljive in nevrtnoe. 3. Brez kapitala se ne opravi nič; dobro založeno iskalec zlata mora imeti v žepu \$1000 da si vse potrebno oskrbi, posebno ži- veža za več mesecev. S tisoč dolar- ji pa iti slepo srečo loviti, se nam pa ne vidi razumno. Naše mnenje pa ne usilujemo nikomur, ker vsakje svoje sreče kovač.

G. F. Zadnik, Aspen, Colo. Na- znanite nam Vaš popolen naslov, da Vam odgovorimo, točno, stro- kovno in iz narodnogospodarskega stališča; prepričati Vas hočemo, da imate napa ne nazore, ako je to pri Vas le še mogoče.

Kje je?

MIKLAVŽ PETRIČ, doma iz Litije na Kranjskem, pred 5 leti je bil v Coal Centre, Pa. Kdor vé za njegov naj ga blagovoli naznaniti: Mat. P. a t r i c h, Comat City, via Juneau, Alaska.

Gospica: „Berta vzemite seboj za- voj in ga nesite k mojemu ženinu in vprašajte, ako ima kaj, da seboj vzamete?“

Služkinja: „Nekaj bode že imel. Zadnjič mi je hotel za Vas dati pol- ljubek, da ga saboj vzamem, ali ni- sem vedela, ako ga hočem vzeti.“

Iz govora zagovornika. Gospodje porotniki! Gospod držav- ni pravdnik je imenoval zatoženca — roparja. Zatoženi je mene izvo- lil zagovornikom in pravim jaz, da ni ropar, ampak navadno neumen človek!

Rojaki

v soboto večer dne 12. svečana priredi

pevsko društvo in „SOKOL“

veselico

v DVORANI G. SCHLEIMERJA,

1759 SUPERIOR STR., CLEVELAND, O.

Na vsperdu bode petje doma- čih pesmi, dve „pantomine“, ktere bode vzbudile mnogo smeha in ples.

Vabljeni ste rojaki, da se mnogo- brojno udeležite tega slovenskega zabavnega večera.

Ob enem naznanjamo, da bode od 4. svečana naprej nas podučeval v petju skladatelj in češki rojak g. J. ERST.

Društvo bode v slučaju bolezni delilo tudi podpore, zatoraj ste vabljeni, da pristopite k društvu, kajti tu imamo dva lepa smotru: gojiti narodno petje in dajati pod- poro v bolezni in nesreči, s časoma uvedemo tudi telovadbo.

ODBOR.

Vabilo

VESELICI in PLESU

kterega priredi

slovenska godba društva sv. Vida

dne 20. februarja 1898

V UNION HALLE 1690 St. Clair Str.

Cleveland, O.

Godba bode v svoji novi uniformi.

K tej veselici uljudno vabi vse rojake in znance

ODBOR.

Kje je?

FRANK STROIN, doma iz Malega Lipovca, okraj Žužemberk na Dolenjskem, lansko leto je bil v Cle- vland, O. Ako kdo rojakov vé za njegov naslov, naj ga blagovoli po- slati: Jožef B o b n a r, Box 57, Courtney, Pa., Washington Co. (1—3)

Kje sta?

JOSIP OGULIN, doma iz Kervo ščiga vrha, okraj Metlika, tukaj je pri meni bival na hrani pred tremi leti. Kdor rojakov kaj več o njem vé, naj mi blagovoli naznaniti. Da- lje FRANK PROSENIK, doma iz Metlike na Dolenjskem, tudi ta je bival pri meni pred tremi leti, tudi od tega želim zvedeti ni- naslov: Martin K a m b i c h, N. Broadway Str., Joliet.

Blue Island Head

Joe Krantz

349 Fifth Ave., corn

CHICAGO, ILL.

Svojo gostilno pri- nemu slovenskemu občinstvu v obilen p- bodem vedno z vsem kar v mojo obrt spada, kakor: z mrzlo pivo, finimi smokami, starimi likeri ter izvrstnim lunčom.

Z velespoštovanjem:

Joe Krantz,

349 Fifth Ave. and Harison Street,

CHICAGO, ILL.

Naznanilo.

FRANCOSKA PAROBRODNA DRUŽBA je znižala ceno prevoznim listkom do Innsbruka od \$35.10 na

\$30.10.

To velja le do preklica.

Slovenici! Ako pošljete denar v staro domovino, želite koga sem dobiti, ali potujete domu, obrnite se na F. Sakser & Co.

SLOVENSKA

PRATIKA

za navadno leto 1898.

Izdaja za Ameriko je dobiti pri nas po 10 centov poštine prosto. Znesek se lahko pošlje v poštinih znamkah. Prekupci dobe 100 komadov za \$6.

Upravištvo „GLAS NARODA“

HOTEL VIENNA

JOHN BREDL, prop.

358 Ohio Str., Allegheny, Pa., toči fina vina, likerje in prodaje dobre smodke.

Dobro prenočišče za potnike.

KJE JE?

MIHA KOBETIĆ, doma iz Kvasice pri Crnomlju, avgusta meseca leta 1896. je bil pri nas ter ni mogel dalje, posodil smo mu gotovih \$10, da je potoval v Iron Mountain, Mich., a se tako hvaležnega skazal, da do tance ni povrnil novcev. Kdor rojakov ve za naslov tega malvestneža, naj ga blagovoli naznaniti: Opravištvo „Glas Naroda“.

Nase čitatelje opozorujemo na objavo Benzinger Bros., posebno pa še slov. društva glede regalij in zastav.

Dr. C. B. Ham

(iz Bellevue Hospital Medical College.)
DAJE NASVETE ZASTONJ.

Leči možke, ženske in otroke. Marsikateri zdravnik ni mogel spoznati bolezni in ni mogel pomoči dotičnemu, dokler ni ta zvedel za naslov doktor Hama, ta mu je pomagal ter dal nasvete zastonj. Ako doktor Ham spozna, da kaka bolezen ni ozdravljiva, odpre takorekče bolniku oči, da mu ni potreba zastonj trošiti denarja. Doktor Ham je zelo učen in odkritosrčen ter je bolnikom kar oče svojim otrokom. Ljudje, kateri so zastonj iskali pomoči pri kakem drugem zdravniku zaradi svoje bolezni, ali bili iz kake bolnišnice odpušeni kot neozdravljivi, ozdravljeni so bili po doktor Hamu. S tem ni še nič preveč povedanega, ker je resnica. Ne zatajaj svojo bolezen, ker postane neozdravljiva. Piši takoj dr. Hamu.

Zdravila dr. Hama se ne dobe nikjer drugej nego samo pri njemu, niti v lekarnah, niti v grocerijah, niti v kaki prodajalnici z dišavami, ali pri kakem krošnjarju (peddler). Kdor hoče biti dobro postrežen in dobiti prava zdravila, mora pisati dr. Hamu. Steklenica stane \$1, šest steklenic \$5. Ako pišeš polek, opiši tudi tvojo bolezen, v pismo dodaj gotov denar, poštno nakaznico (Money order) ali bank chek. Lek in nasvete pošlje dr. Ham z obratno pošto. Priloži znamko za 2 centa za odgovor. Naslov naredi:

Dr. C. B. HAM,
708-709 National Union Building,
TOLEDO, OHIO.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

MAURIN & BANO

418 Pine Str., Calumet, Mich.,

DOMAČA POGREBNIKA

se priporočata

Slovenec in Hrvatom za vse potrebne opravke o priliki smrti, bodisi oskrbljenje okusnega mrtvaškega odra, maziljenje trupla, uredita ves pogreb, preskrbita krste po želji in grobišče. Žalujoci nemajo skrbeti za nobeno stvar v takej priliki. Vse to napraviva ceno in zelo fino. Na razpolago imava lepe vozove, ktere priporočamo za krste, poroke in druge prilike. Priporočaje se vsem Slovincem in Hrvatom znamujeva se z veleštovanjem

Maurin & Bano.

JOHN GOLOB,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporočata za izdelovanje in popravo KRANJSKIH HARMONIK Cena najcenejšim \$36. Glasnim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50 do \$100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB,
1111 Chicago Street, JOLIET, ILL.

HOTEL

Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika

130 Greenwich Street, New York

(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovinci dohajajoči iz Avstrije.

Dobra postrežba po nizkej ceni.

Prodajamo

parobrodne in železniške listke

po najnižjih cenah.

BENZIGER BROTHERS

36-38 Barclay Street, New York.

TOVARNARJI

potrebščin za katoliška društva.

Posebnosti naše hiše so:

regalije (društvena znamenja).

Zastave, bandera, prepasnice in redovni znaki.

Sablje,

nožnice,

čelade,

čepice,

zavikane rokavice,

rokavice itd.

Vse to napravimo natanko po predpisu raznih društev.

Zlate in srebrne kolanje naša specialiteta.

Ustanovljeno:

New York, 18'3. Cincinnati, 1860. Chicago 1867.

JOSIP SOTLICH

priporočaja svojo

TRGOVINO

grocerijami, razno obleko, posebno delalno obleko in obuvala; darjaje; obuvala za moške, ženske in deca; hišno in kuhinjsko posuđe; klobuke, spodnjo obleko itd.; itd.; dalje svojo

mesnico,

dobiti vsakovrstno sveže meso, kakor tudi prekajeno kranjske klobase.

parobrodne in železniške listke

na vse kraje iz Amerike v staro domovino, ali iz stare domovine v Ameriko.

Imam novce v staro domovino hitro in ceno.

Kot agent parobrodnih družb poslujem že 16 let.

Priporočam se vsem rojakom.

Josip Sotlich,
CALUMET, MICH.

Rojaki, podpirajte do čina!

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... **\$13.50**

in na 15 kamnov samo **\$15.00**

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem poštovanjem:

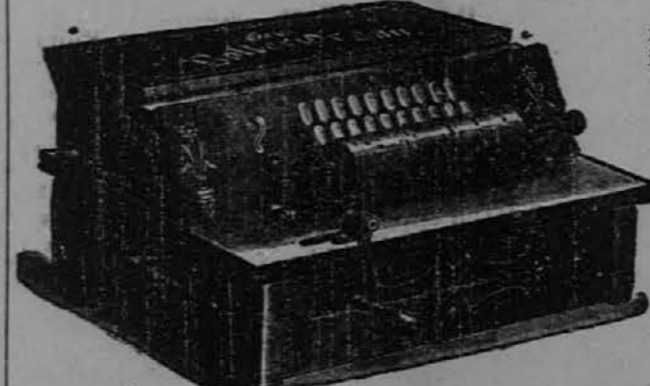
Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

THE STANDARD GEM ROLLER ORGAN

to je čudo sedanjosti.

Igra nad 300 komadov. Vsako dete zna igrati.

Ta godbeni instrument je nedosegljiv in najpopolnejši avtomat. Ni potreba nikakega znanja muzike. Vsakdo zamore na njem igrati cerkvene pesmi, valčke, polke, škotsko itd. Izvrstno spremljevanje za petje. Naše orglje so lepo delo in celo kras v hiši. Popolne orglje, ktere igrajo 300 komadov, veljajo le \$6. Sedaj je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo in instrument, ostale \$3 plačate pri sprejemu. Imamo na tiscbe pripoznalnih pisem.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Cernič. Organ, dobil, ravno tak je, kakor popisan. Provročaja, da dekleta plešejo, Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo dapade. C. Justan.

Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljsega ne bi dobil. Rud. Pochauer.

Toplo priporočam organ vsem prijateljem godbe. Tom. Klanc.

V mojo prodajalno vabi kupce. *Kratkočasni ure. Ad. Jersich.

Denar zaslužim z organom. Vsi ga ljubijo. John Zoblich.

Naslov: **STANDARD MANUFACTURING CO.,**
P. O. Box 1355. 45 Vesey Street, New York.

Podpisani priporočaja vsem Slovincem svoj krasno vrejeni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovinci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Se spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA GIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporočaja posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizkej ceni. Edini izdelevatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali chek pošlje z naročbo vrad. Novci se tudi lahko odpošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

345 E. 78 STR.

NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretui agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem.

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

corner 6th & Minnesota Ave.

KANSAS CITY, KAN.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najpriljubljenejši zdravnik zaradi svoje zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporočaja se slovenskemu občinstvu za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kako tudi vnanjih boleznij.

Dr. G. IVAN POHEK,

je rojak Dr. G. Jura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neće da bi kdo trčil po nepotrebnem svoj krvavo zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

Cor. 6th & Minnesota Ave.,

KANSAS CITY,
KANSAS